

kostning. Det skal jeg ikke opholde mig ret længe ved; thi det Spørgsmaal hænger jo sammen med hele Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Børnenes Opdragelse og Forsørgelse i det Hele taget. Det var ud fra dette, at jeg sagde, at saa længe man ikke har indrettet hele Samsundet paa den Maade, saa længe gaar jeg ikke med til at indføre noget Saadant for de udenfor Ægtefættabets fødte Børns Vedkommende. Thi naar det staar paa den Maade, som det staar i Diebliffet, vil det absolut blive opfattet som en Uret, som en Haardhed fra Samsundets Side, om man vilde forlange, at alle udenfor Ægtefættabets fødte Børn skulde optages paa Statsanstalter til Opdragelse og Undervisning. Det vilde betragtes som en Haardhed; man vilde ikke der sige, at man tog Børnene for at give dem en god Opdragelse og en god Undervisning i Modfærdning til en daarlig. Der kan være meget delte Meninger, om den gode Opdragelse fremkommer i kaserneagtige Opdragelsesanstalter, eller om den foregaar i Hjemmet. Vi have Allesammen fra vor Erfaringskreds mangfoldige Exempler paa, at Børn, fødte udenfor Ægtefættab, have fuldtud faaet en ligesaa god Opdragelse som de indenfor Ægtefættab fødte. Ægtefættabet er med Hensyn til Opdragelse ingenlunde saa absolut det Middel, der virker til en god Opdragelse, at mange Ægtefættaber jo netop modvirke en god og sund Opdragelse, men der hænger Noget derved af Forældrenes Ret overfor Børnene, som jeg i det Mindste ikke kan være med til at gjøre Undtagelser med, naar Taler er om de udenfor Ægtefættab fødte Børn. Kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds overbevise mig og den lovgivende Forsamling om, at det vilde være det Heldigste, at alle Børn nød Opdragelse paa Statens Bekostning, paa Anstalter, oprettede af Staten, er det en anden Sag, men at anvende det nu først overfor de udenfor Ægtefættab fødte Børn kalder jeg at gjøre Uret imod dem og at føie ny Uret til den megen Uret, man tidligere og lige indtil denne Dag har viist overfor dem. — Med Hensyn til alle de Bemærkninger, som ere fremkomne om at sætte Lovforslaget i Forbindelse med at hæmme Uædeligheden, er det min absolute Mening, som jeg tror at være berettiget til at hævde, at ved Love udretter man Intet paa dette Omraade, lige saa lidt som paa noget som helst andet. Er det Dødsstraffen, der forhindrer Folk i at dræbe hinanden? Paa ingen mulig Maade. Man kan sætte hvilke Straffe, man vil, for Manddrab, Manddrab vil foregaa alligevel. I det Hele

taget foregaar Lovovertrædelser paa den Maade, at den Vedkommende, som begaar dem, tænker, naar han gjør det med velberaad Hu, paa at slippe fra det ved at høre sig ad paa en fiffig Maade, eller ogsaa gjør han det uden at tænke paa det, i Overlelse og uden fuldt Overlæg. Straffen, der følger bagefter, har absolut ingen som helst Indflydelse paa, hvad der sker af Lovovertrædelse, og har absolut paa dette Omraade endnu mindre at sige end paa noget som helst andet Omraade. Vi maa lægge Mærke til, at der er Ingen, som gaar med fuldstændig velberaad Hu og med fattet Beslutning ind paa dette Omraade og siger: Jeg vil netop jaaledes, som det sker. Det er klart, at er der noget Omraade, hvor Straffens Art og Forholdsreglernes større eller mindre Omfang ikke har Noget at bethyde, er det netop paa dette Omraade. Jeg kan derfor ikke se Andet — og deri er jeg enig med det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds — end at Lovforslaget, jaaledes som det foreligger, er i alt Væsentligt det, som vi i dette Diebliff kunne ønske; andre Principer ville være skadelige og føre til Konsekventjer, som vi ikke kunne ønske. Derfor anbefaler jeg gjentagende, at man tager Forslaget i alt Væsentligt, som det er.

Nielsen-Grøn: Hvor meget jeg end anerkjender det Berettigede i dette Lovforslag, synes jeg, der er Adskilligt deri, der ikke er, som det bør være. Der staar i § 6, at denne Lov gjælder ikke for Fæderne; jeg synes godt, der kunde staa, at den gjælder kun for Smaataarsfolk, for det er dem, man vil ramme derved og ikke de Store. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Hjørnbak), sagde, at et andet æret Medlem, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang), ikke havde ramt Sagens Kjerne. Jeg tror netop, det er den ærede sidste Taler, som ikke har ramt Sagens Kjerne. Sagens Kjerne maa naturligvis være de Smaa; det er Børnene, vi tænke paa, og derfor synes jeg, at naar vi komme med et saadant Lovforslag, bør vi gjøre Stridtet fuldt ud og lade dem komme til deres Ret. De stakkels uskyldige Børn kunne jo ikke gjøre ved, hvordan de ere komne frem, og da de nu en Gang ere komne, synes jeg nok, at de skulde vide, haade hvem deres Fæder og deres Moder er. Naar man som det ærede sidste Taler siger, at man ikke kan tvinge Moderen til at opgive Fæderens Navn, svarer jeg: Det skylder hun sit Barn. Modersfærligheden maa vel være saa stærk, at hun ikke styrer at faae det frem. Jeg mener altsaa ubetinget, at Navnet skal frem. Nu